

El teatre per a infants

La crisi del nostre teatre ha arribat al seu punt àlgid. Després de les últimes produccions de *revue* on s'ha comprovat que els homes hem perdut el seny i la brújula de l'orientació moral, i que ja només ens satisfà l'espectacle si està amanit amb l'estil de vulgar *Music-hall*, atenent la preparació artística i els ornaments musicals i coreogràfics com una cobertora de l'espectacle eròtic, una bona part d'editors i escriptors de llengua vernàcula han escoltat la veu de la consciència i sospesat la responsabilitat artística i humana que els ateny, emprenent la croada regeneradora d'arrencar a l'infant dels espectacles que avui es dona per la generalitat del públic, quina única trajectòria sembla explotar les seves més baixes passions per mitjà de narcòtics adornats de sensibilitats modernes. I és la nova croada, allunyar al futur home de la foscor intel·lectual i cinematogràfica que l'encamina pels viaranyes de la seva insensibilitat per tot lo bell i noble; acabar d'una vegada amb l'apologia de la casualitat i del crim o la traïció, on poc a poc l'infant va enfangant-se sense altre fre moral que la seva inconstant voluntat.

L'esforç editorial de la casa Patual de Mataró, així com el d'altres cases de Barcelona fins avui menyspreuades, no tardarà en donar òpims fruits, ja

que elles han sigut i són la llevor del nostre futur Teatre.

Al nostre entendre no cal buscar noves orientacions, ni noves escoles literàries ni escèniques per fer reviure el teatre pairal, la varietat cosmopolita dels espectacles ha estragat el nostre paladar, i ja no ens produeix cap emoció sensible ni les guspises genials de la intel·lectualitat.

La més fina emoció estètica és el teatre d'infants. Però, ai de nosaltres si hi barrejem *la nostra* intenció, en lloc d'homes virils i sensibles, ben espirituals, tindrem bèsties refinades pel plaer.

La Premsa i la Crítica distreta en comentar, criticar o auto-biografiar als autors de teatre per a homes, ha tingut en lamentable oblit les criaturades del teatre d'infants. Ha considerat que la transformació del teatre provenia de les noves directius cosmopolites, però això va desmentint-se lentament; en canvi podem assenyalar l'increment que arreu va prenent, i a la nostra Comarca també, el teatre infantil, aprofitant-se de les facilitats i amenitat en les produccions peculiars.

Són exemples vius d'avant-guarda per la nostra vila, Palautordera, Arbúcies, Llinás, Vilamajor que tenen Patronats i Esbarjos infantils amb teatre apropiat.